

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 25 (291) * 22.06.2014 r.

XII NIEDZIELA ZWYKŁA ODPUST PARAFIALNY

Czytanie z Księgi Proroka Jeremiasza

Rzekł Jeremiasz: «Słyszałem oszczerstwo wielu: „Trwoga dokoła! Donieście, donieśmy na niego!” Wszyscy zaprzyjaźnieni ze mną wypatrują mojego upadku: „Może on da się zwieść, tak że go zwyciężymy i wyrzemy swą pomstę na nim!”. Ale Pan jest przy mnie jako potężny mocarz; dlatego moi prześladowcy ustaną i nie zwyciężą. Będą bardzo zawstydzeni swoją porażką, okryci wieczną i niezapomnianą hańbą. Panie Zastępów, Ty, który doświadczasz sprawiedliwego, patrzysz na nerki i serce, dozwól, bym zobaczył Twoją pomstę nad nimi. Tobie bowiem powierzyłem swą sprawę. Śpiewajcie Panu, wysławiajcie Pana! Uratował bowiem życie ubogiego z ręki złoczyńców».

Czytanie z Drugiego Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia: Przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, i w ten sposób śmierć przeszła na wszystkich ludzi, ponieważ wszyscy zgrzeszyli. Bo i przed Prawem grzech był na świecie, grzechu się jednak nie poczytuje, gdy nie ma Prawa. A przecież śmierć rozpanoszyła się od Adama do Mojżesza nawet nad tymi, którzy nie zgrzeszyli przestępstwem na wzór Adama. On to jest typem Tego, który miał przyjść. nie tak samo ma się rzecz z przestępstwem jak z

darem łaski. Jeżeli bowiem przestępstwo jednego spowodowało na wszystkich śmierć, to o ileż obficie spłynęła na nich wszystkich łaska i dar Boży, łaskawie udzielony przez jednego Człowieka, Jezusa Chrystusa.

Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich apostołów: «Nie bójcie się ludzi. Nie ma bowiem nic zakrytego, co by nie miało być wyjawione, ani nic tajemnego, o czym by się nie miano dowiedzieć. Co mówię wam w ciemności, powtarzajcie na świetle, a co słyszycie na ucho, rozgłaszajcie na dachach. Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle. Czyż nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież żaden z nich bez woli Ojca waszego nie spadnie na ziemię. U was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są policzone. Dlatego nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż wiele wróbli. Do każdego więc, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie».

Jak to z odpustami w Kościele było...

Mówienie o odpustach ma więc sens tylko w kontekście grzechu i pojednania z Bogiem i należy do dziedzictwa teologicznego Kościoła zachodniego. „Ludzkie bzdurstwa opowiadają ci, którzy głoszą, że gdy grozi w skrzynce zabrzęczy, dusza z czyśćca uleci. (...) Ci, którzy twierdzą, że mogą zapewnić sobie zbawienie przez listy odpustowe, będą wiecznie potępieni wraz z mistrzami swymi” – grzmiał w swych tezach Marcin Luter. Co tak bardzo zdenerwowało augustianina i profesora uniwersytetu w Wittenberdze, że w liście do Albrectha, arcybiskupa Moguncji, w 1517 r. nawoływał do naukowej dysputy? Otóż uskarżał się on na kaznodziejów odpustowych i na samą praktykę odpustów, przypominając bardziej jarmarczny handel, dzięki której w dodatku Kościół pomnaża swój majątek niż rzeczywiste prowadzenie ludzi ku Bogu.

Odpustowa matematyka

Aby zrozumieć krytykę Lutra, trzeba powrócić do samego początku wprowadzenia odpustów. Nie sposób mówić o odpustach, nie odnosząc się do pokuty, początkowo niezwykle surowej, trwającej nieraz latami i przede wszystkim publicznej. Problem był jeszcze większy, kiedy penitent otrzymywał kolejne pokuty, które sumowano z poprzednimi. Człowiek średniowiecza, karmiony sugestywnymi kaznodziejскими opisami, bał się mąk czyśćcowych – żywa była w nim świadomość czekających go jeszcze na ziemi lub w czyśćcu kar. Proszono więc spowiedników o modlitwę w intencji darowania lub złagodzenia kar. W taki sposób odpust stawał się łaską przydzielaną przez papieża i biskupów, a czerpaną z zarządzanego przez Kościół „skarbcza łask” nabytych przez Jezusa i świętych. Początkowo były udzielane bardzo oszczędnie, a ich uzyskanie było związane z udziałem w krucjatach przeciw innowiercom, niestety z czasem praktyka ta przerodziła się w rodzaj premii za podjęte dobre czyny. Obietnica złożona publicznie przez papieża Urbana II do kilkuset opatów i biskupów oraz tysięcy rycerzy w 1095 r. w Clermont w południowej Francji przeszła do historii. Udział w krucjacie przeciwko „niewiernym” łączył się z

udzieleniem odpustu zupełnego, ponieważ trudy i niebezpieczeństwa wyprawy w obronę Ziemi Świętej i Jerozolimy stanowiły pewną równowartość kar za grzechy nałożonych przez Kościół. Nietrudno się domyślić, że nie zabrakło ochotników, którzy podjęli zobowiązanie do udziału w wyprawie.

Odpust, a więc darowanie kary za grzechy, których wina została zmaszana przez sakramentalne rozgrzeszenie, zaczęto traktować instrumentalnie. W XII w. zaczęto łączyć odpust z nawiedzeniem miejsca kultu religijnego. Można go było uzyskać np. przez nawiedzenie grobu św. Jakuba Apostoła w Santiago de Compostela czy kaplicy Porcjunkuli w Asyżu. Zapotrzebowanie na odpusty rosło coraz bardziej, tym bardziej że w wieku XIII upowszechniła się w Kościele nauka o czyśćcu. Człowiek średniowiecza był gotów sporo zapłacić i ponieść wiele trudów, by skrócić sobie przyszłe cierpienia. Nastąpił prawdziwy rozkwit odpustów, które mnożono na dziesiątki, a nawet na setki lat. Ludzie chętnie pielgrzymowali do Rzymu, a nawet do Ziemi Świętej, by uzyskać odpust z okazji jubileuszy chrześcijaństwa, które zapoczątkował papież Bonifacy VIII w 1300 r. W późnym średniowieczu nasiliła się praktyka zamieniania aktów pokuty na opłaty pieniężne. Wystarczyło bowiem kupić list odpustowy za siebie lub nawet za zmarłego, by skrócić męki w czyśćcu. Odpust stawał się więc coraz bardziej wygodnym źródłem dochodów. Wszystko kręciło się wokół liczb. Zbawienie dusz sprzedawano w różnych cenach i rachowano prawie jak na jarmarkach. W tym wszystkim zagubiono podstawowy warunek uzyskania odpustu, czyli stan rzeczywistego odwrócenia się od grzechu. Liczył się bilans zysków i strat. Skarb Kościoła Teologowie XX w. starali się na nowo spojrzeć na te sprawę. Szczególną rolę w tym względzie odegrał jeden z najbardziej wpływowych teologów XX stulecia, niemiecki duchowny Karl Rahner, który zdefiniował pojęcie kary doczesnej, wskazując na konsekwencje grzechu włączone w proces oczyszczenia nawróconego za jego życia czy po śmierci. Dawno oczekiwaną reformę odpustową wprowadziła konstytucja apostolska *Indulgentiarum doctrina* Pawła VI z 1967 r., głosząca poprawioną naukę w zakresie praktyki odpustów. Papież zniósł odpusty określone

konkretnym czasem (np. ilością dni lub lat). Odpust cząstkowy lub zupełny można uzyskać tylko za siebie lub ofiarować go za zmarłego, ale za nikogo z żyjących, ponieważ każdy człowiek sam jest w stanie dokonać przemiany swojego życia i wypełnić wymagane do otrzymania odpustu warunki. Odpust zupełny można uzyskać tylko jeden raz w ciągu dnia, poza pozostającymi w obliczu śmierci, natomiast odpusty cząstkowe można uzyskiwać w ciągu jednego dnia wielokrotnie. W dokumencie zaakcentowano też związek pokutującego z naśladowaniem cierpiącego Chrystusa, a zredukowano związek odpustów z dewocjonaliami. Dość powiedzieć, że niektórzy teologowie oczekiwali po Soborze Watykańskim II, że papież, ogłaszając Rok Jubileuszowy 1975, wycofa się z tej praktyki będącej kością niezgody między katolikami a protestantami. Tymczasem Paweł VI miał świadomość, że w ciągu wieków nauka Kościoła o odpustach często była wypaczana i nadużywana. Mimo to właśnie w tej praktyce papież widział drogę do przemiany człowieka, popartą szczerą chęcią nawrócenia. O nauce o odpustach przypominał też Jan Paweł II, przygotowując wiernych na Rok Jubileuszowy 2000. „Istnieje skarb Kościoła, który poprzez odpusty jest niejako «rozdzielany». Tego rozdzielania nie należy

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

Dziś uroczystość odpustowa, ku czci naszej Patronki Matki Bożej Nieustającej Pomocy – postaramy się uzyskać odpust związany z tą uroczystością. Nabożeństwo czerwcowe i procesja Oktawy Bożego Ciała dzisiaj o godz. 17.30, a w pozostałe dni tygodnia po wieczornej Mszy św.

W tym tygodni: we wtorek Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela, w piątek Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa, w sobotę wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny. W piątek ze względu na uroczystość nie obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych. We wtorek i w środę po wieczornej Mszy św. zapraszamy młodzież przygotowującą się do sakramentu bierzmowania z klas III gimnazjum i I ponadgimnazjalnej na spotkanie i próbę

pojmować jako swego rodzaju mechanicznej dystrybucji, tak jakby chodziło o «rzeczy». Jest ono raczej wyrazem pełnej ufności Kościoła, że jest wysłuchiwany przez Ojca, gdy ze względu na zasługi Chrystusa, a także – za Jego przyzwoleniem – na zasługi Matki Boskiej i świętych, prosi Go o zmniejszenie lub przekreślenie bolesnego aspektu kary, pogłębiając jej wymiar leczniczy poprzez inne rodzaje działania łaski. W niezgłębionej tajemnicy Bożej mądrości ten dar wstawiennictwa może być użyteczny również dla wiernych zmarłych, którzy korzystają z jego owoców stosownie do swej sytuacji” – przypominał podczas jednej z audiencji generalnych.

Mówienie o odpustach ma więc sens tylko w kontekście grzechu i pojednania z Bogiem, należy do dziedzictwa teologicznego Kościoła zachodniego i nie ma już dzisiaj nic wspólnego z handlem z czasów Marcina Lutra.

autor: Małgorzata Szewczyk
Przewodnik Katolicki 7/2013 »

Wiara i Kościół », red. BK

przed bierzmowaniem.

W czwartek od godz. 17.00 spowiedź św. dla dzieci i młodzieży przed zakończeniem roku szkolnego i zakończeniem procesji Oktawy Bożego Ciała. Zapraszamy dzieci do sypania kwiatów, z dzwoneczkami, młodzież i starszych do feretronów i chorągwi. W piątek o godz. 8.00 Msza św. na zakończenie roku szkolnego i katechetycznego, a następnie przejdziemy do Domu Kultury na zakończenie roku. Także w piątek po wieczornej Mszy św. i nabożeństwie czerwcowym procesja Eucharystyczna Bóg zapłać za sprzątanie i udekorowanie kościoła wraz z Nowożeńcami rej. I ul. Balickiej, a w sobotę od godz. 9.00 do sprzątania kościoła zapraszamy rej. II ul. Balickiej.

Poniedziałek 23 czerwca 2014r.	7.00	+ Józef Ślęzak
	18.00	Dziękczynna w 50 urodziny Anny i 10 urodziny Julki z prośbą o zdrowie i Boże bł. oraz opiekę M.B. Nieustającej Pomocy
Wtorek 24 czerwca 2014r.	7.00	++ Jan Lenart z okazji imienin, Apolinia, Franciszek, Leszek, Aleksandra Powroźnik
	18.00	++ Jan Nowak i rodzice
Środa 25 czerwca 2014	7.00	++ Piotr i Anna Jagusińscy
	18.00	++ Jan Pirowski, Franciszka żona
Czwartek 26 czerwca 2014 r.	7.00	W int. ks. Pawła – od Rady Parafialnej i Akcji Katolickiej
	18.00	+ Władysława Baczyńska – imieninowa
Piątek UROCZYSTOŚĆ NAJSWIETSZEGO SERCA PANA JEZUSA 27 czerwca 2014 r.	7.00	+ Stanisław Kowalik
	8.00	ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO I KATECHETYCZNEGO
	18.00	++ Władysław Galos – imieninowa, Zofia żona
Sobota 28 czerwca 2014 r.	7.00	Dziękczynna w 6r. ślubu Małgorzaty i Rafała z prośbą o Boże błóg. i opiekę M.B. Nieustającej Pomocy
	18.00	++ Józef i Emilia Celarscy

NIEDZIELA – UROCZYSTOŚĆ ŚW. APP. PIOTRA I PAWŁA 29 czerwca 2014 r.	<u>7.30</u>	++ Zofia i Stanisław Zając
	<u>9.00</u>	++ Piotr Łuszczek, Karolina żona, Tadeusz syn
	<u>10.30</u>	O zdrowie, Boże błóg. i opiekę M.B. Nieustającej pomocy dla Pawła – od babci w dniu imienin
	<u>12.00</u>	O Boże błóg., zdrowie i potrzebne laski, wstawiennictwo Matki Bożej dla Piotra i Joanny
	<u>18.00</u>	++ Władysław i Hieronim Lis

Parafia Rzymskokatolicka - *Matki Bożej Nieustającej Pomocy*,

ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki, Tel. 12 626 04 53

STRONA PARAFII: <http://www.mydlniki.diecezja.pl/>

e-mail: mydlniki@mydlniki.diecezja.pl

Msze Św. w niedziele i święta 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00; **w dni powszednie:** 7.00, 18.00

Spowiedź Św.: codziennie przed Mszą Św.; **Sakrament Namaszczenia Chorych:** o każdej porze

Kancelaria Parafialna: codziennie po Mszy Św. /z wyjątkiem niedziel i świąt/

Numer Konta Bankowego naszej Parafii: **15-1050-1445-1000-0023-0823-2921**

ING Bank Śląski, oddział w Krakowie